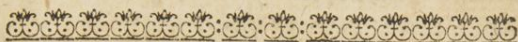

ἐμπλάσσειν τῷτο *, καθό, τι τῷ ὡς ἐγκοι-
ληναις ἐνέθηκε τὸν πατέρα. Ἐγκειμένους δὲ τῷ
πατρὸς, γίνεσθαι τῷτο βαρος. Ἐμπλά-
σαντα δὲ κομίζεσθαι μιν ἐπ' Αἰγύπτου εἰς τῷ ἡλίος
τὸν ἰρόν. Ταῦτα μὲν τῷτον τὸν ὄρνιν λέγουσθαι
ποιέειν.

* Int. τὸ μέρος.

III.

EX THUCYD. L. I, 128-134.

Pausaniae crimen & mors. *

Ἐπειδὴ Πausανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶ-
τον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιαίων ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόνῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ'
αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν
ἐκέτι ἐξεπέμφθη ἰδίᾳ δ' αὐτὸς τριήρη λα-
κων Ἑρμιονίδα^a, ἀνευ Λακεδαιμονίων ἀφι-
κνέεται εἰς Ἑλλησπόντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ
τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς
βασιλέα πράγματα βεβλόμενος πράσσειν,
ὡσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφίεμενος
τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῶδε
πρῶτον εἰς βασιλέα κατέβητο, καὶ τῷ παλῶς
πράγματι ἀρχὴν ἐποίησεν. Βυζάντιον γὰρ
ἐλάν, τῇ προτέρᾳ παρσία, μετὰ τὴν ἐκ
Κύπρου ἀναχώρησιν, (εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ,
καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες, καὶ συγγε-
νεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τῷτος εἰς ἑ-
λαβεν,

Pausanias
ab imperio
remotus res
nouas molit-
tur.

* Ad verbum fere transtulit THUCYDIDEM CORNEIIVS NEPOS.

^a Sch. ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς.

λαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλ-
λων ζυμμάχων. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν
7 αὐτὸν ἔπρασε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλη τῆ
Ἐρετρίας, ὡπερ ἐπέτρεψε, τό, τε Βυζάνιον,
καὶ τὸς οἰχμαλάτας· ἐπέμφε δὲ καὶ ἐπιστολὴν
τὸν Γογγύλον φέρουσα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ
ταδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὑπερον ἀνευρέθη.

*Eius literas
ad regem.*

Ἐπιστολὴ Πausanίης πρὸς βα-
σιλέα.

- 8 „Πausanίης ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τῆςδε τέ
„σοι χαρίζεσθαι βελομένους, ἀποπέμνω δὲ
„ἐλῶν, καὶ γνώμην ποιῆμα, εἰ καὶ σοι δοκεῖ,
„θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμα, καὶ σοι Σπάρ-
„την τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον
9 „ποιῆσαι. Δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶ-
„ξα μετὰ σὲ βελευόμενος. Εἰ ἔν τι σε τῶ-
„των ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θά-
„λασσαν, δι' ἧ τὸ λοιπὸν τῆς λόγους ποιη-
„σόμεθα.„
- 10 (129) Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλα. Ἐέρ-
ξης δὲ ἦδη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποσέλλει
Ἀριάβαζον τὸν Φαρνάκην ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σαβραπίαν
παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαι, ὃς
11 πρότερον ἦρχε καὶ πρὸς Πausanίαν εἰς Βυζάν-
τιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ, ὡς τάχιστα
διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα ^b ἀποδείξαι,
καὶ ἢν τι αὐτῷ Πausanίης παραγγέλλει
περὶ τῶν ἐαυτῶν πραγμάτων, πρᾶσσει ὡς
12 ἄριστα, καὶ πισότατα. Ὁ δὲ ἀφικόμενος,
τά

^b Sch. Ἡ σφραγὶς τῶ περῶν βασιλέως εἶχε κατὰ μὲν τινὰς
τὴν βασιλέως εἰκόνα· κατὰ δὲ τινὰς τὴν Κίρη τῶ πρώτῳ βασι-
λέως αὐτῶν· κατὰ δὲ τινὰς τὸν Δωρεῖα ἵππον, δι' ὃν χρηματίσαντα
ἐβασίλευσεν.

τά τε ἄλλα ἐποίησεν, ὥσπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν ἄντεπεγεγράπῳ δὲ ταύτῃ.

Ἐπιστολὴ βασιλέως πρὸς Πausανίαν.

Et regis ad Pausaniam.

Ὡς δὲ λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Πausανία. 13

„Καὶ τῶν ἄνδρῶν, ἧς μοι πέραν θαλάσσης
 „ἐκ Βυζαντίος δίσσασας, κείσεταί σοι εὐεργεσία
 „ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἕσταϊ ἀνάγραφῳ^d. καὶ
 „τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σῆ ἀρέσκομαι. Καὶ σε 14
 „μῆτε νύξ, μῆθ' ἡμέρα ἐπιχέτω, ὥσε ἀνεί-
 „να^c πράσσειν τι, ὧν ἐμοὶ ὑπιοχῆ^e μῆδὲ
 „χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ δαπάνη κεκωλύσθω, μῆδὲ
 „στρατιᾶς πληθεῖ εἶπαι δεῖ παραγίνεσθαι^f.
 „Ἀλλὰ μετ' Ἄρταβάξ^g ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοι 15
 „ἐπεμψα, πράσσειε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ, καὶ
 „τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔξει ἀμφο-
 „τέρους. 11

(130) Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausανίας τὰ 16
 γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώ-
 ματι^g ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιά-
 σιν^h ἡγεμονίαν, πολλῶ μάλλον τότε ἦτο, *Hic mutas mores.*
 καὶ ἐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθ' ἑσθλότητι^{*} τροπῷ
 βιοθεῖνⁱ ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδύομενος,
 ἐκ τῆ Βυζαντίος ἔξῃει, καὶ διὰ τῆς Θράκης 17
 πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγυπῆιοι ἐδору-

C Φό-

c Sch. ἐλείπει ὑπέρ.

d Διαπαντὸς εὐεργετίας κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ.

e Ἰαθυμῆσαι.

f Intell. ἀπὸ τῆ κοινῆ, κεκωλύσθω.

g Sch. ἦγεν, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

h Al. Πλαταιῶσιν; certe sine in. Neque enim est Da-
 tius Plur. qui est Πλαταιῆσι vel Πλαταιαῖσι, sed nomen per
 illam terminationem quā aduerbiāscens, ut Ὀλυμπιάσιν h.
 c. ἐν Ὀλυμπίᾳ, Ἀθήνησι κ. τ. λ. Saepe etiam ita PAVS A-
 NIAS: Vid. ad eum SYLBVRGIYS.

* Τῷ ἀκωνιμῷ. al. καθ' ἑσθλῆτι.

- 18 Φόρβηⁱ τράπεζάν τε Μηδικήν παρετίθετο,
καὶ κατέχευεν τὴν διάνοιαν ἐκ ἡδύνατο, ἀλλ'
- 19 ἔργοις βραχέσι προέδρα, ἀ τῇ γνώμῃ μει-
ζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε πράττειν. δυσπρόσο-
δόν^k τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔτω
χαλεπῇ ἐχρήτο ἐπὶ πάντας ὁμοίως, ὥστε μη-
20 δένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τὰς
Ἀθηναίους ἔχ' ἤμισα^l ἢ ζυμμαχία μετέστη
(131) Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀποδόμενοι, τὸ, τε
πρῶτον δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν
- 21 ^m. καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἐρμιονίδιⁿ νῆϊ τὸ δεύτερον
ἐκπλεύσας, ἔκελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα
- 22 ἐφαίετο ποιῶν^o καὶ ἐκ τῆς Βυζαντίης βία ὑπ'
23 Ἀθηναίων πολιορκηθεὶς^o, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην
ἐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνάς τὰς Τρωιάδας
ἰδρυθεὶς^p, πρῶστων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς
ἐς τὰς βαρβάρους, καὶ ἐκ ἐπ' ἀγαθῶ τὴν
- 24 μονὴν ποιῶμενος. ἔτω δὴ ἐκίετι ἐπέχον. ἀλλὰ
Scyale. πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην^q
εἶπον

ⁱ Μετὰ δ' ὀράτων πρότερον. Ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ
παρθεσίᾳ ἐπράχθη. Nimirum duplicem Pausaniae praesentiam
Byzantii distinguendam monet.

^k Sch. δυσέντευκτον.

^l Non minima ea causa fuit, quod socii ad Athenienses
transiere.

^m Haec intelligenda tempore plusquamperfecto, conf.
not. i.

ⁿ De qua f. i. Iam enim redit ad coeptam narra-
tionem.

^o Sch. τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθεὶς.

^p Καθεοδείς.

^q Ἄντ' τῷ ἐπιτολῶν Λακωνικῆν. ἦν δὲ σκυτάλη ἔβλον προ-
γύλον ἐξεμμένον, ἐπιμυκῆς. Δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἔπρη-
χον σκυτάλη καὶ τὴν μὲν κατέχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων
τὴν δὲ ἕτεραν τῷ ἐκπεπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. Καὶ ὅτε
ἔβουλοντο ἐπιτελεῖν τι αὐτῶ φέροντες ἱμάντα λευκὴν περιεῖλαν
τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῷ ἱμάντι ἔγραψον καὶ ἀνελίττοντες πα-
ρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι τὸτο δὲ ἔποιον, ἵνα μὴ μάθω-
σιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα ὃ δὲ στρατηγὸς
λαβὼν τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιεῖλιτε, καὶ ἐγγίνυσθαι

εἶπον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι· εἰ δὲ μὴ, πό-
 λεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. Ὁ 25
 δὲ βεβλόμενος ὡς ἤκιστα ὑποπλος εἶναι, καὶ πι-
 στεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνε-
 χώρει τὸ δεύτερον εἰς Σπάρτην. Καὶ εἰς μὲν 26
 τὴν εἰρήην ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφό-
 ρων. (Ἐξέσι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα
 δρᾶσαι τῆτο ¹.) Ἐπειτα διαπραξάμενος ²
 ὑσπερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν αὐτὸν εἰς κρί-
 σιν τοῖς βεβλομένοις περὶ αὐτῶν ³ ἐλέγχειν.
 (132) Καὶ φανερόν μὲν εἶχον ἔδδεν οἱ Σπαρτιά-
 ται σημεῖον, ὅτε οἱ ἐχθροὶ, ὅτε ἡ πᾶσα πό-
 λεις, ὅτω ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωρῆντο
 ἄνδρα γενεῆς τε τῷ βασιλεῖς ⁴ ὄντα, καὶ ἐν
 τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. (Πλείσταρχον γὰρ 28
 τὸν Λεωνίδα ⁵ ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι,
 ἀνεψιὸς ὢν, ἐπετρόπευσεν.) Ἰσοψίας δὲ πολ-
 λὰς ⁶ παρεῖχε, τῇ τε παρανομία, καὶ ζηλώ-
 σει τῶν βαρβαρῶν, μὴ ἴσος βέβλοσθαι εἶναι
 τοῖς παρῆσι. Τὰ τε ἄλλα αὐτῷ ἀνεσκόπευ, 30
 εἰ τί περ ἐξεδεδιήτητο ⁷ τῶν καθεσώτων νομί-
 μων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ⁸ ποτε τὸν ἐν 31

C 2

Δελ-

τὴν τῶν γραμμάτων περιοχὴν. Εἰ δὲ τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ
 Πausanias σκυτάλην λάβρα τῆς πόλεως ἑκατόν; ἤμελλον, ὅτε
 ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Add. in. huius
 num.

Γ Τὸ κακὸν δηλονότι, καὶ μὲν ἂν ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπέ-
 τροπος, vid. f. 28.

Δ Χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις διαπραξάμενος, ἦτοι διακρη-
 σάμενος τὴν κατηγορίαν.

Ε Τῶν κατηγορημάτων.

Ϛ Ἡρακλείδης γὰρ ἦν.

Χ Οὗτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριτείας ἐπὶ τῶν
 Μηδικῶν.

Υ Διὰ τὸ μὴ εὐργεῖν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις τοῖς παρῆσι,
 τοῖς ἕθεσι τῶν Λακωνῶν.

Ζ Ἐξω τῶν Λακωνικῶν δικαίων νόμων.

Α Οὐκ ἐν τῷ ἑμαντεύετο ὁ Ἀπίλλων, ἀλλ' ἕτερον τινα, ὃν
 ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκεν ἐπὶ τὸν ἰπποδρόμον
 Βυζαντίας.

*Tripus
Delphicus.*

Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀμφοδίνιον, ἤξιωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγείον τούτου.

32 Ἕλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων Πausanias, φοίβῳ μνήμ' ἀέδηκε τόδε.

33 Τὸ μὲν ἐν ἐλεγείῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν εὐθύς τότε ἀπὸ τῆς τρίποδος τῆτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομασί τὰς πόλεις, ὅσαι ζυγκαθεύσασθαι τὸν Βάρβαρον, ἐσήσαν^b τὸ ἀνάθημα.

34 Τῆ μὲντοι Πausanias, ἀδικημα καὶ τῆτ' ἐδόκει εἶναι καὶ ἐπέειγε δὴ ἐν τῆτῳ^c καθεισῆκει, πολλῶ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι

35 ἐφαίνετο τῇ παρέσῃ διανοίᾳ. Ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ εἰς τὰς εἰλώτας πράσσειν τι αὐτὸν καὶ ἦν δὲ ἕτως. Ἐλευθέρασιν τε γὰρ ὑπὸ χρεῖτο αὐτοῖς, καὶ πολυτεῖαν^d ἦν ζυνεπα-

36 νασῶσι, καὶ τὸ πᾶν ζυγκαθεργάσανθαι. Ἀλλ' εἰδ' ὡς εἰδὲ τῶν εἰλώτων μνηστῶν τισι πισεύσαντες, ἤξιωσαν νεώτερον τι ποιεῖν εἰς αὐτὸν, χράμενοι τῷ τρόπῳ, ὡπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτὰς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτη, ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων,

37 βεβλευσά τι ἀνήκεσον πρίνγε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ

38 ἐπιστολάς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικά^e ποτε ὦν αὐτῆ, καὶ πι-

38 σότατος ἐκεῖνω, μνηστῆς γίγνεται^e θείσας κατὰ

b Ita scrib. ex MSS. pro ἐσήσαντο ἀνάθημα.

c Ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῆς Μηδισμῶ. Nimirum illud de tripodē factum tanto magis crimini dabatur viro, cum praefentibus ipsius consiliis simile esse & responderē videatur.

d Ἀυτονομίαν schol. sed potius ius ciuitatis intellexim cum aliis commune.

e Τῆτο τινες ἐπὶ ἀγαθῆ ἕρωτος, τινες δὲ ἐπὶ αἰχρῶ λυμβάνουσι. παιδικὰ ἀντὶ τῶ ἐράμενος.

κατὰ ἐνθύμητίν τινα, ὅτι ἔδειξεν πω τῶν προ-
 ἑαυτῆ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο. Καὶ παρα- 39
 ποιητάμενος ἑ σφραγίδα, ἵνα ἦν ψευδοῦ τῆς
 δόξης, ἢ καὶ ἐκεῖνος μεταγράψαι τι αἰτήσῃ,
 μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπο-
 νοήσας τί τοῖστων προσεβάλλαι, καὶ αὐτὸν
 εὔρεν ἐγγεγραμμένον κλέπειν. (132) Τότε δὲ 40
 οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτῆ τὰ γράμματα,
 μᾶλλον μὲν ἐπίστευαν. Αὐτήκοοι δὲ βελη-
 θέντες ἐτι γενέσθαι αὐτῆ Πausανίς τι λέγον-
 τος ἀπὸ παρασκευῆς ἑ τῆ ἀνθρώπων ἐπιταί- 41
 ναρον ἰκέτες οἰχομένους καὶ σκηνησαμένους διπλῆν
 διαφράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε ἔφόρων *Ex suo in-*
 ἐντός τινος ἐκρυψε, καὶ Πausανίς ὡς αὐτὸν *dicio prodit-*
 ἔλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς *tur Pausa-*
 ἰκετείας, ἤσθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένους 42
 τῆ ἀνθρώπων, τὰ τε περὶ αὐτῆ γραφέντα,
 καὶ τὰλλα ἀποφάνοντος κατέκασον, ὡς ἔδὲ 43
 † πῶποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακο-
 νίας ἠ παραβάλοιτο, προτιμηθεῖν ἰ δ' ἐν ἴσω
 τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν κἀκεῖ- 44
 νος ἑ αὐτὰ τε ταῦτα ζυνομολογῆντος, καὶ περὶ
 τῆ παρόντος ἑκ ἐώντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πί-
 σιν ἐκ τῆ ἱερῆ δίδόντος τῆς ἀναστάσεως ἑ, καὶ
 ἀξίεντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ
 πραστόμενα διακαλύπειν. (134) Δικαστῆρες 45

C 3 δὲ

f Ἀντὶ τῶ ὁμοίαν ποιητάμενος δ' Ἀργίλιος.

g Ἀπὸ συνθήματος.

† Ita MSS. al. ἄδιν.

h Παραβόλιος κατηγορήσειε, ἢ ὑπόπτως διακονήσειε.

i Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθεῖν λέλεκται.

k Constructio adhuc pendet ab ἤσθοντο.

l Erat, cum putarem legendum, ἀναβάσεως, quod de
 reditu sollicitus erat Argilius. Sed nihil mutandum. Se-
 debant ἰκέται, qui illos induceret, ad relinquendum asylum,
 ille ipse Thucydidi nostro plus semel ἀναστήσει illos dicitur.
 Et id ipsum hic agi apparet a Pausania.

- δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἐφοροι.
 Βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλ-
 46 ληψιν ἐποίοντο ^m. Λέγουσι δ' αὐτὸν μέλλοντα
 ξυλληθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν Ἐφό-
 47 ρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γινώσκων
 ἐφ' ᾧ ἔχαρει. Ἄλλα δὲ νεύματι ἀφανεί χρη-
 48 σαμένως, καὶ δηλώσαντος ἐννοία, πρὸς τὸ ἱερόν
 τῆς Χαλκιοίκης χωρήσασθαι δροίω, καὶ προκα-
 49 ταφυγεῖν. Ἦν δὲ ἐγγύς τὸ τέμενος, καὶ ἐς
 οἰκῆμα ἔμεγα, ὃ ἦν τῶ ἱερῷ, ἐσελθὼν, ἵνα
 μὴ ὑπάθριος ταλαπωροῖη, ἠσύχαζεν. Οἱ
 49 δὲ τοπαραυτικά μὲν ὑπέρησαν ⁿ τῇ διώξει.
 50 Μετὰ δὲ τῆτο, τῶ τε οἰκῆματος τὸν ὄροφον
 ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας, ἐνδὸν ὄντα τηρήσαν-
 50 τες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες ^o εἰς αὐτὸν ἀπακοδό-
 51 μισαν ^p ἠροσκαθεζόμενοι τε, ἐξεπολιόρηκη-
 51 σαν λιμῷ. Καὶ μέλλοντος αὐτῷ ἀποψύχειν,
 52 ὡς περ εἶχεν ἐν τῷ οἰκῆματι, ἀποδομένοι, ἐξά-
 52 γχον ἐκ τῶ ἱερῷ ἐτι ἐμπνευ ὄντα. καὶ ἐξα-
 51 χθεῖς, ἀπέθανε παραχρῆμα. Καὶ αὐτὸν ἐ-
 μέλλησαν μὲν ἐς τὸν καιάδα ^{*}, ἔπερ τὴς κα-
 κέργης ἐμβάλλειν εἰώθεισαν. Ἐπειὰ ἐδόξε
 πλησίον περ καθερῦσαι. Ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελ-
 52 φοῖς, τὸν τε τάφον ὑπερον ἔχρησε τοῖς Λακε-
 52 δαιμονίοις μελενευκεῖν, ὥπερ ἀπέθανε (καὶ
 νῦν κεῖται ἐν τῷ προσημενίσματι: ^q ὁ γραφῆ
 52 σῆλαι

^m Ἐμελλον ποιῆσαι, ποιῆσαι ἐβόλυντο.

ⁿ Ἐβράδυναν, ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσι: ἐτέρω δὲ τρέπω
 ἠσβήσαν ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιόρησαντες.

^o Μονόταντες, περιερίχοντες.

^p Τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. φασὶν ὅτι ἠνίκα ἔφρα-
 ξαν κατ' αὐτὴ τὸ οἰκῆμα, ἢ μίτηρ αὐτῆ Ἀλκιδῆα πρῶτη λιθὸν
 ἐπέθηκε: τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. Τεκμήριον δὲ τῆτο
 τῷ μισοτυραννῶς εἶναι τῆς Λάκωνας.

^q Τίπος ὁ καιάδας ἀρρωγυμένος ἐν Λακωνικῇ ὅτι τὴς κακέρ-
 γης εἰώθεισαν ἵπτειν.

^g Ἐν τῷ προσημεσίῳ.

σηλα δηλῶσι) καὶ ὡς ἄγος ὁ αὐτοῖς ὄν τὸ πεπραγμένον, δύο σώματα ἂν εἴς τῆ Χαλκιοίκῳ ἀποδῶνα. Οἱ δὲ ποιησάμενοι χαλκῆς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Παυσανίῃ ἀνέθεσαν.

C 4

IV.

x Sequitur hic altera pars oraculi.

s Nominatiui vel accusatiui consequentiae.

t Τῶν ἑστὶ δύο ἰσῶρες ἀποδανεῖν ἀντ' αὐτῆ, οἱ δὲ ἕτοφίσαντο τὰς ἀνδριάντας. Ἄλλως. Ἄνθ' ἑνὸς σώματος τῆ Παυσανίῃ δύο τίλας τῆ Παυσανίῃ ἀνέθηκαν.

Lubet hic subiicere ὡς ἐν παρόδῳ specimen, vnde appareat, quam sublesta sit nonnunquam Scholiastarum Graecorum fides, quorum laudibus nihil interim detractum volo. Ad verba, quae incipiunt sect. 51. καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν δόχολιον adiectum est eiusmodi: ἐμέλλησαν, εἰς δύο ἕτερον. κ. τ. λ. Quin ἐμέλλησαν, int. ἀπὸ τοῦ κοινῆ ἐμβάλλειν, Projicuri erant. Viderat hoc H. Stephanus, & sunt MSS. in quorum altero deest hoc scholion, in altero pro illo est ἐσκόπησαν, ἰβελούσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

Placet etiam adicere Gellianam Scytalae Laconicae, de qua s. 24, descriptionem, ex 17, 9. Ita autem habet: Lacedaemonii veteres, cum dissimulare & occultare literas publice ad imperatores suos missas volebant, ne, si ab hostibus exceptae forent, consilia sua noscerentur, epistolas id genus fictas mittebant: Surchuli duo erant teretes, oblonguli, parè crassamento, eiusdemque longitudinis, derivasi, atque ornati consimiliter. Vnus imperatori in bellum proficiscenti dabatur: alterum domi magistratus cum iure atque cum signo habebant. Quando usus venerat literarum secretiorum, circum cum surculum lorum modicae tenuitatis, longum autem, quantum rei factis erat, complicabant, volumine rotundo & simplici: ita ut orae adiunctae undique & cohaerentes lori: quod plicabatur, coirent. Literas deinde in eo loro per transversas iuncturarum oras, versibus a summo ad inum proficiscentibus inscribebant. Id lorum literis ita perscriptis revolutum ex surculo, imperatori commentis illius conficiscenti mittebant. Resolutio autem lori literas truncas atque mutilas reddebat, membraque earum & apices in partes diversissimas spargebat: Propterea si id lorum in manus hostium inciderat, nihil quicquam coniectari ex eo loro quibat. Sed ubi ille, ad quem erat missum, acceperat surculo compari quem habebat capto, ad finem perinde, ut debere fieri sciebat, circumplicabas: atque ita literae per ambitum eundem surculi coalescentes, rursum coibant, integramque & incorruptam epistolam & facilem legi praestabant. Hoc genus epistolae Lacedaemonii αὐτάνων ἀπελλαν.